

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **M. H.**
zastoupen advokátem Mgr. Markem Krejčím
sídlem Masarykova 577, 399 01 Milevsko

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti části rozhodnutí žalovaného č. j. 9689/2022-900000-311 z 9. 2. 2022, kterou žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu č. j. 228283-13/2021-510000-12.1 ze 4. 8. 2021 v části výroku o propadnutí finanční hotovosti ve výši 82 400 Kč, umístěné v příručním plechovém trezoru šedé barvy zn. SIGMA s číselným zámkem, (strana 2, odstavec 3, odrážka 2 rozhodnutí)

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „**celní úřad**“) rozhodnutím č. j. 228283-13/2021-510000-12.1 ze 4. 8. 2021 shledal žalobce vinným ze spáchání jiného správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „**zákon o hazardních hrách**“). Toho se dopustil tím, že 6. 4. 2017 ve své provozovně označené jako „BAR – HERNA – DAISY“ na adrese Vojtíškova 1783/2, Praha 4, jako fyzická osoba podnikající prostřednictvím šesti technických zařízení v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona provozoval hazardní hru bez příslušného povolení. Za toto jednání byla žalobci uložena:
 - a) pokuta 300 000 Kč podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách;
 - b) propadnutí věci podle § 125 zákona o hazardních hrách, a to konkrétně:
 - finanční hotovosti ve výši 2 800 Kč, umístěné v růžové kožené peněženke,
 - finanční hotovosti ve výši 82 400 Kč, umístěné v příručním plechovém trezoru šedé barvy zn. SIGMA s číselným zámekem,
 - osobního počítače HP COMPAQ DC7700 S/N CZC7113W65
 - externího disku zn. MY BOOK ESSENTIAL S/N WMAWZ0413451, včetně napájecího kabelu.
 - c) povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“) v návaznosti na § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.
2. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí celního úřadu potvrdil, plně se ztotožniv se skutkovými zjištěními i právním hodnocením celního úřadu.

II. Dosavadní průběh soudního řízení.

3. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou městský soud v rozsudku č. j. **10 Af 9/2022-44** z 15. 12. 2022 shledal částečně důvodnou. Městský soud se ztotožnil se závěry správních orgánů, podle nichž v žalobcově provozovně probíhala činnost odpovídající hazardní hře ve smyslu zákona o hazardních hrách, k jejímuž provozování neměl žalobce příslušné oprávnění, a že žalobce coby podnikající fyzická osoba je za toto porušení zákona odpovědný. Městský soud nepřisvědčil žalobcovým výhradám vůči průběhu správního řízení, a ani uloženou pokutu nepovažoval za zjevně nepřiměřenou.
4. Městský soud však shledal důvodnou námitku, že správní orgány pochybily při opatřování důkazů od žalobcovy zaměstnankyně I. D. Je právem obviněného dát vyslýchat svědky a klást jim otázky. Správní orgány nemohly postavit své rozhodnutí na záznamu o podání vysvětlení I. D., ale musely ji vyslechnout. To platilo tím spíš, že žalobce nejpozději v odvolání namítl neprovedení tohoto důkazu s argumentem, že nebyl podání vysvětlení přítomen a že muselo jít o zkomolený a nesprávný přepis vysvětlení jeho zaměstnankyně a že je musela podat pod tlakem celního úřadu. Městský soud však podotkl, že žalobcovo tvrzení o nátlaku je čirou spekulací, na jejíž podporu žalobce neoznačil žádné důkazy. Toto pochybení mělo význam pro zákonnost výroku o propadnutí hotovosti, která byla v době

kontroly umístěna v uzamykatelném trezoru v kuchyňce. Závěr o souvislosti těchto finančních prostředků s delikt ní činností žalobce by bylo možné opřít také o kontrolní protokol celního úřadu. Bylo však nutné zohlednit skutečnost, že kontrolní protokol vychází v této části výhradně ze záznamu o podání vysvětlení I. D. Kontrolní protokol tudíž v této části nemůže nahradit výslech svědkyně. Prokázat souvislost finančních prostředků s delikt ní činností žalobce není jednoznačně možné ani z červeného sešitu velikosti A5 nalezeného na místě, jenž obsahoval dílčí hospodářské výsledky provozovny, jelikož není možné tyto záznamy jednoznačně spojit s vyplacenými výhrami z technických zařízení. Městský soud tak shledal, že správní orgány neprokázaly, že hotovost byla užita ke spáchání správního deliktu nebo byla správním deliktem získána, jak vyžaduje § 125 zákona o hazardních hrách.

5. Městský soud proto výrokem I zrušil rozhodnutí celního úřadu v části výroku o propadnutí finanční hotovosti ve výši 82 400 Kč a rozhodnutí žalovaného v části výroku, kterou zamítl žalobcovu odvolání proti této části výroku rozhodnutí celního úřadu a tuto část výroku potvrdil, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve zbylém rozsahu žalobu výrokem II zamítl. Výroky III a IV rozhodl o náhradě nákladů řízení.
6. Proti tomuto rozsudku podali kasační stížnost oba účastníci. NSS rozsudkem č. j. **6 As 289/2022-46** z 13. 12. 2023 ke kasační stížnosti žalovaného zrušil výrok I rozsudku městského soudu a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení, a žalobcovu kasační stížnost zamítl. NSS se neztotožnil s náhledem městského soudu na použitelnost protokolu o kontrole coby důkazu, avšak shledal, že i kdyby tento dílčí závěr městského soudu byl správný, skutková zjištění správních orgánů ohledně souvislosti nalezené hotovosti s delikt ní jednáním by obstála s ohledem na jiné, nepřímé důkazy, které městský soud nevzal v potaz.
7. Po vrácení soudního spisu z NSS vyzval městský soud oba účastníky, aby mu zaslali své aktuální stanovisko k věci, ale žádný z nich této možnosti nevyužil.

III. Posouzení věci soudem.

8. Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků nevyjádřil s tímto postupem po poučení soudem v přípisu z 16. 1. 2024 nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
9. Předmětem soudního řízení v této jeho fázi je již jen přezkum výroku napadeného rozhodnutí o propadnutí věci – hotovosti nacházející se v době kontrole v žalobcově provozovně. O zbylých otázkách městský soud rozhodl výrokem II svého rozsudku z 15. 12. 2022, a správnost tohoto výroku NSS potvrdil, ponechav jeho právní moc nedotčenu. Soud proto nepovažuje za potřebné tyto závěry podrobněji rekapitulovat.
10. NSS s odkazem na svou dřívější judikaturu předeslal, že protokol o kontrole je v obecné rovině důkazem použitelným v řízení navazujícím na kontrolu, avšak účastník řízení jej může zpochybnit (body 30 a 31 rozsudku). Zejména v situaci, kdy obviněný v řízení uvede tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k jejich prokázání důkazy (např. výslech svědka, jehož výpověď je v protokolu o kontrole zachycena), je správní orgán povinen se řádně vypořádat jak s těmito tvrzeními, tak i s nabízenými důkazy, a v případě jejich neprovedení svůj postup přezkoumatelně odůvodnit (bod 32).

11. V posuzovaném případě žalovaný své povinnosti podle názoru NSS dostál. Žalobce tvrdil, že průběh kontroly se neodehrál tak, jak bylo v protokolu zachyceno, a výpověď jeho zaměstnankyně byla zmanipulovaná správním orgánem provádějícím kontrolu. Jedná se o námitku závažného charakteru, ovšem veskrze obecnou. Jediným konkrétním tvrzením v tomto směru byla námitka týkající se právě hotovosti uložené v trezoru, o níž žalobce tvrdil, že byla určena k zaplacení nájmu, neměla souvislost s provozem herny a zaměstnankyně k ní neměla přístup. Žalovaný se ovšem těmito žalobcovými tvrzeními pečlivě zabýval.
12. NSS konkrétně konstatoval, že *„[ž]alobcovo tvrzení bylo dle žalovaného vyvráceno provedenými důkazy, kterými byly např. zápisy o každodenně měnícím se stavu hotovosti v trezoru v červeném sešitu, který zároveň prokazuje, že obsluha baru (zaměstnanci žalobce) měla k trezoru přístup, instrukce týkající se vyplacení vyšších výher, na něž nepostačovala hotovost obsažená v běžné peněžence používané obsluhou, dále též skutečnost, že trezor byl umístěn v zaměstnancům přístupné kuchyňce na rozdíl od kanceláře, kam zaměstnanci přístup neměli, a taktéž okolnost, že kontrolující osoby provedly prohlídku celé provozovny, přičemž žádná jiná hotovost, která by mohla být použita k výplatě výher, nebyla v provozovně nalezena. [35] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s žalovaným, který tvrdí, že žalobce nenabídl správním orgánům jinou věrohodnou skutkovou verzi, která by vyvrátila ve věci učiněná zjištění. I pokud by pak Nejvyšší správní soud přistoupil na argumentaci městského soudu o nepoužitelnosti vysvětlení zaměstnankyně žalobce (a to nikoliv z důvodu zaznamenání její výpovědi v kontrolním protokolu, ale s poukazem na žalobcem rozporovaný obsah její výpovědi), má za to, že skutkový stav byl dostatečně prokázán sadou ostatních důkazů, které správní orgány shromáždily. Městský soud sice konstatoval, že samotné zápisy v červeném sešitu nepostačují k prokázání souvislosti mezi hotovostí uloženou v trezoru a provozem herních automatů, pominul však další výše uvedené skutečnosti zjištěné při kontrole. Ačkoliv se jedná o nepřímé důkazy, ve své vzájemné souvislosti dle Nejvyššího správního soudu bez důvodných pochybností prokazují skutkový stav tak, jak byl vyhodnocen žalovaným. V takové situaci proto nelze žalovanému vytýkat, že považoval další dokazování za nadbytečné, a výslech paní D. proto neprovedl.“*
13. Zákon o hazardní hře ve znění účinném do 30. 6. 2017 stanovil ve svém § 125, že dozorující orgán může rozhodnout o propadnutí věci, pokud a) náleží pachateli správního deliktu a b) byla užita ke spáchání správního deliktu nebo byla správním deliktem získána nebo byla nabyta za věc správním deliktem získanou.
14. Mezi účastníky řízení není sporu o to, že hotovost nalezená v trezoru náležela žalobci. Na základě rozhodnutí NSS je pak postaveno na jisto také to, že závěry správních orgánů, podle nichž nalezená hotovost byla užita ke spáchání správního deliktu nebo byla správním deliktem získána, má dostatečnou oporu ve skutkových zjištěních a žalobci se ji nepovedlo zpochybnit. NSS při tomto hodnocení vyšel z úplného obsahu správního spisu a odkázal na konkrétní důkazy, z nichž tento závěr dovodil. Jelikož městský soud je tímto právním názorem vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a jelikož žalobce nenavrhл žádné nové důkazy, městský soud nemá v této fázi řízení žádný prostor pro vlastní úvahy, které by mohly vést k závěru odlišnému od toho vysloveného ve zrušujícím rozsudku NSS. Proto jej toliko zrekapituloval a v dalších podrobnostech na něj odkazuje.

IV. Závěr a náklady řízení.

15. Žalobci se nepodařilo zpochybnit skutková zjištění správních orgánů, podle nichž peněžní prostředky nalezené při kontrole v jeho provozovně souvisely s jeho deliktním jednáním, a výrok o propadnutí této věci tak obstál. Jelikož žalobním bodům směřujícím proti této části

napadeného rozhodnutí soud nepřisvědčil, žalobu také v tomto rozsahu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

16. Výrok o nákladech řízení, jímž soud v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodl též o nákladech řízení o kasační stížnosti, je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle nějž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce nakonec úspěch ve věci neměl, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal; žalovaný ostatně náhradu nákladů ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení za níže uvedených podmínek. **Kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. v rozsahu otázek, které byly již vyřešeny předchozím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v této věci, přípustná jen tehdy, pokud stěžovatel tvrdí, že se městský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V rozsahu, v němž není přípustná kasační stížnost, je přímo proti tomuto rozhodnutí přípustná ústavní stížnost (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 926/19 z 2. 7. 2019).**

Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu